

ח. ר' אברהם אבן-עוזרא

הפרשן והמשורר המפורסם ר' אברהם אבן-עוזרא נدد בארץות רבות. לפי סברה אחת ביקר גם בארץ-ישראל ושהה בה שנים אחדות. רבי יוסף מספר: «והנראה בעיני כי ר' אברהם לא בא לארץ-ישראל, רק לאחרית ימיו, אחר שחיבר פירוש התורה¹. בעל ספר הקבלה מספר על גדולתו של אבן עוזרא ומוסיף: «ועוד שהיה מיותם שכך מסור בידם שהיה, מיושבי ירושלים טוב^ב»². כן מסופר שבירק בטבריה וראה שם «ספרים שבדקום חכמי טבריה». אבן-עוזרא אמר: «מעלת ארץ-ישראל על כל הארץות לחאים ולמתים». «מעלה גדולה יש לארץ-ישראל,ומי שיש לו בה חלק חשוב הוא חלק עולם הבא»³. אבן-עוזרא מת בשנת 1164. אולם אין כל ידיעה ברורה על מקום מותו וקבורתו.

מסורת אחת הראה את קבר ר' אברהם אבן-עוזרא בכפר כבול הסמוך לעכו, בהרי הגליל התחתון. בראשימה של קברים קדושים, בקרוב לשנת הר"א (1441), נזכר: «וכפר כבול שם ר' אברהם בן עוזרא». בעל ה"יוחסין" כותב על אבן-עוזרא: «אני שמעתי שהוא קבור בארץ-ישראל בלי ספק... וכן שלחו לרבי שלמה בן שמעון דוראן (בעל התשבב^צ, בקרוב בשנת 1400), מארכז-ישראל שראה בעיניו קבר רבי אברהם אבן-עוזרא שם»⁴. בעל ייחוס אבות ונביאים, משנת רצ"ז (1537), מזכיר: «כבול — שם קבור ר' אברהם בן עוזרא». תלמידו של רבי חיים בן-עטר מספר על ביקורו בלוות מоро, בשנת תק"ב (1742): «ועלינו למערה שבה קברים ר"א אבן עוזרא ור"ש בן גבירול שעשה אותן. והם מכובדים הרבה בעיני הגויים. בנין מפואר. וישבו גם שם בתפלות ובחנונים עד עמו ישראל». יוסף סופר ביקר ביקר בשנת תקל"ב (1762) בכבול ומספר: «ושם יש קבר של אבן עוזרא ובנין גדול על קברו. יפה מאד»⁵.

הכפר כבול הקטן והנידח זכה גם בקרו של ר' הלוי (פרק הקודם) ושל רשבג' (פרק הבא).

בכפר כבול הראו העربים קברים קדושים עוד מדורות קדומות. תיר מוסלמי, שעבר בה בשנת 1173, מספר שראה בה את קברים של רומיין ושמעון בני יעקב אבינו. בימינו נמצאים בכפר כבול, שני קברים קדושים לעربים. האחד, מורה לכפר, נקרא בשם הערבי בנאת יעקב, היינו בנות יעקב, והוא שם רגיל בקרב העربים להרבה קברים קדושים ליהודים. קבר אחד נמצא במערב הכפר ונקרא בערבית מקום שייך רום, אולי שריד מהשם רומיין הנזכר לעיל.

מסבת הקברים הקדושים בכבול נהגו לנראה יהודים בעכו השכנה, להביא אליה מתים לקבורה. בה נמצאה כתובות עברית, משנת תקפ"ו (1826). חקוקה על שיש, וכיה דבריה: «הצור תמים פעלנו כי כל דרכיו משפט, אל אמונה ואין עול צדיק ויישר הווא. הבוחר נפטר בקצרות... מאיר אורעוי נפטר יח לחודש אב בשנת התקפ"ו לייצירה»⁶.

האגדה מספרת על מערה פלאית שהיתה בכבול בקרבת קבורי הקדושים וקול בכיה נשמע מתוכה בליל תשעה באב...⁷.

אגדה אחת מספרת על קברו של רבי אברהם אבן עוזרא בארץ פרס, בעיר משחד⁸.

1. יוסף בן אליעזר, צפנת פענח, א, מרע"ב, עמ' 51.

2. א. נויבאואר, סדר החכמים וקורות הימים, תרמ"ח; ספר הקבלה, עמ' 102.

3. בפירשו לבראשית כה יט; שם לג יט. 4. יוחסין, 1857, עמ' 218.

5. י. בן-צבי, שאר ישוב. 6. זאב וילנאי, אגדות ארץ-ישראל, תשכ"ב, עמ' 375.

7. נ. בר-מנחם, אגדות עם על ר' אברהם אבן עוזרא: מגהה ליהודה (ולוטניך), תש"י, עמ' 153.

ביבליוגרפיה לזכר אברהם בן עוזרא:

- א) י.ל. פליישר, איפה מת רבי אברהם בן עוזרא?: קריית ספר, ה' תרכ"ט, עמ' 126-140.
- ב) ג. פריד (בן-מנחם), ابن עוזרא וארכ'ישראל: ההה, יא, תרצ"ו; שני, ח, תש"ב.
- ג) נ. בן מנחם, האגדה על קברו של ר' בא"ע בא"י: לוח ירושלים לשנת תש"ו.
- ד) י.ל. פליישר, הנזכר ר' אברהם בן עוזרא בא"י או לא: לוח ירושלים לשנת תש"ח.

ט. ר' שלמה בן גבירול

ר' שלמה בן גבירול מגדולי הפילוסופים והמשוררים בימי הביניים, חי את מיטב חייו בספרד ובה נפטר, בקרוב בשנת ה' אלףים תח"י (1050). בכתביו אחד נמצא שמו כתוב עליו: «*החכם הגדול והפלסוף ... וכבוד מנוחת קבורתו באוקניא*» בגליל ספרד העליון, תנכז"ה¹. ר' גדליה בן יחיא מספר עליו, שהיה בעיר סרגוסה ונפטר בעיר ולנסיה, אשר בספרד. והוא מספר אגדה על מותו: «*וקבלתי מהכמי הדור שתוגר אחד לבש קנהה מרוב חכמו והרגנו וקבעו בגן שלו אצל אילן התאננה. והתחנה חנטה פגיה קודם זמנו ועשה תנאים גדולים ויפים מאד ויתמהו עם הארץ וישמע גם המלך ויתמה וישאל לתוגר איך החכים על האילן להקדים פירוטיו כל כך, ונאלם. אמנם המלך הפציר בו ולא הודה מאומה. ויצו המלך להנתן לו יסורים עד שיודה מה עשה לאילן — ולבסוף הודה אכן הרג לייהודי וקבעו אצל התאננה*»...².

בימי הביניים הראו את קברו של ר' שלמה בן גבירול בכפר הערבי כבול השוכן בסביבות עכו, בגבול הרי הגליל התיכון, שבו הראו גם את קבריהם של רבי יהודה הלוי ור' אברהם בן עוזרא (עיין בפרקם הקודמים).

בעל 'יחוס האבות והנביאים', משנת רצ"ז (1537), מספר על קבריהם של שני הראשונים ומזכיר אליהם את «*שלמה הקטן וצ"ל*» וזהו כידוע כינוי של ר' שלמה בן גבירול, כך הוא חותם גם על קצת משיריו.³

באגרת 'יחוס הצדיקים' מסופר על הכפר כבול: «*שם קברים ר' אברהם בן עוזרא ור' שלמה בן גבירול בעל האזרחות*». גם באגרת שנשלהת בשנת תק"ז (1747) מהארץ ובה דברי תעמולת לחידוש היישוב היהודי בכפר-יסיף, מזכיר הכותב את הקברים הקדושים הורועים בסביבה, ובזה הוא רוצה לעורר את רגשות היהודים אליה. הוא מזכיר שם גם את קברו של הרב ר' שלמה נ' גבירול, מבליל להביא את שם מקום הקבר. והוא בודאי כבול הנמצאת דרומה מכפר-יסיף זו⁴. תלמידו של רבי חיים בנ-עטר מספר על ביקורו, בשנת תק"ב (1742) בכפר כבול ועל קבריה הקדושים: «*ועלינו למערה שבה קברים ר' א'(ברהム) בן עוזרא ור' ש' בן גבירול שעשה אזהרות, והם מכובדים הרבה בעני הגויים, בנין מפואר, וישבנו גם שם בתפילות ובתחנונים עד עמו ישראל*».

1. J. M. Sacks, Die religiöse Poesie d. Juden in Spanien, 1845, p. 245; י.ג. שמוחוני, רבי שלמה בן גבירול: התקופה, ג' תרכ"א עמ' 221.
2. ר' גוליה בן יחיא, שלשת הקבלה.
3. אמנם יש סברה ששלהת הקטן הוא שלמה צרפתזי, שנקרא גם הקטן (בצרפתית: פטיט) חי בעכו, במאה השלישי עשרה וידעו להתגוזתו החריפה לتورת הרמב"ם.
4. האגרת נדפסה לראשונה, כנראה, בשנת תק"ח (עיין בביבליוגרפיה).